

- AVTOTROFI so organizmi, ki zgradijo organsko snov iz anorganske (vir organskega ogljika je CO₂).
- Avtotrofe delimo na:
 - **► FOTOAVTOTROFE:** <u>vir energije</u> za asimilacijo CO₂ je Sonce.
 - ► KEMOAVTOTROFE: vir energije za asimilacijo CO₂ so redoks reakcije.

- **► FOTOAVTOTROFI:** <u>vir energije</u> za asimilacijo CO₂ je **Sonce**.
 - Fotoavtotrofi opravljajo H_2O fotosintezo ali H_2S fotosintezo.
 - Fotoavtotrofi so:
 - zelene rastline in modrozelene alge H₂O fotosinteza:

■
$$12 \text{ H}_2\text{O} + 6 \text{ CO}_2 \xrightarrow{Sončna\ energija} \text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6 \text{ O}_2 + 6 \text{ H}_2\text{O}$$

- škrlatne in zelene žveplove bakterije H₂S fotosinteza:
 - $12 H_2S + 6 CO_2$ Sončna energija $C_6H_{12}O_6 + 12 S + 6 H_2O$

- ► KEMOAVTOTROFI : vir energije za asimilacijo CO₂ so redoks reakcije.
 - Kemoavtotrofi opravljajo kemosintezo.
 - Kemoavtotrofi so:
 - Nitrifikacijske bakterije
 - Bele žveplove bakterije
 - Železove bakterije
 - Vodikove bakterije
 - Metanske bakterije
 - **►** Kemosinteza:
 - $12 \text{ H}_2\text{O} + 6 \text{ CO}_2 \xrightarrow{\text{Kemijska energija}} \text{ C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6 \text{ O}_2 + 6 \text{ H}_2\text{O}$

- Redoks rakcije za pridobivanje kemijske energije:
 - Nitrifikacijske bakterije

```
Nitrosomonas: 2 NH_3 + 3 O_2 \rightarrow 2 HNO_2 + 2 H_2O - 272 kJ
```

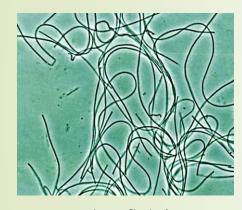
■ Nitrobacter:
$$2 \text{ HNO}_2 + \text{O}_2 \rightarrow 2 \text{ HNO}_3$$
 - 75 kJ

■ Bele žveplove bakterije (Thiobacillus):
$$2 H_2S + O_2 \rightarrow 2S + 2H_2O$$
 - 209 kJ

Železove bakterije(Ferrobacillus):
$$Fe^{2+} \rightarrow Fe^{3+}$$
 - 67 kJ

▶ Vodikove bakterije (Hydrogenomonas):
$$2H_2 + O_2 \rightarrow 2H_2O$$
 - 239 kJ

► Metanske bakterije (Metanomonas):
$$CH_4 + O_2 \rightarrow CO_2 + 2H_2O$$
 - 891 kJ



Klorofleksi (morske zelene bakterije) Chloroflexus aurantiacus

- HETEROTROFI so organizmi, ki se hranijo z organsko snovjo (vir ogljika je organska snov).
 - FOTOHETEROTROFI uporabljajo kot vir energije Sonce.
 - Za produkcijo ATP izvajajo svetlobno fazo fotosinteze (temotna faza se pa ne odvija).
 - Nekateri morski prokarionti
 - KEMOHETEROTROFI uporabljajo kot vir energije organsko snov.
 - Živali, glive, bakterije in nekatere zajedavske rastline

NOTRANJE IN ZUNANJE OKOLJE ORGANIZMA

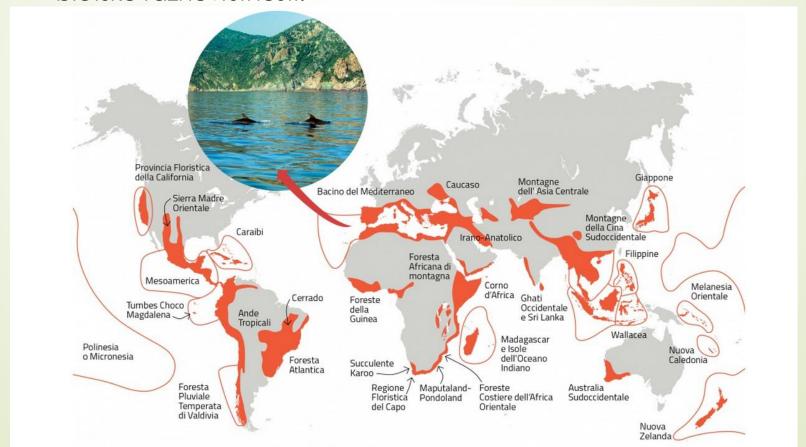
- Notranje okolje je prostor znotraj organizma, kjer potekajo biokemijske reakcije.
- Notranje okolje mora biti omejeno od zunanjega okolja.
- Omejuje ga lahko:
 - membrana (ameba)
 - celična stena (bakterije, enocelične alge)
 - hitinjača (pajkovci)
 - koža (višji organizmi).
- Zunanje okolje je osredje ali prostor, ki obdaja organizem.
- V njem se razmere stalno spreminjajo, kar za potek biokemijskih reakcij ni ugodno.
- Zato predstavlja meja med notranjim in zunanjim okoljem za organizem učinkovito obrambo pred zunanjimi dejavniki.

PESTROST ORGANIZMOV NA ZEMLJI

- Nekatera bitja so enocelična, druga večcelična.
- Nekatera so avtotrofna, druga heterotrofna.
- Nekatere vrste se razmnožujejo samo nespolno z delitvijo celic, druge samo spolno, tretje kombinirajo oba načina.
- Ene vrste živijo v vodi, druge na kopnem.
- Ene potrebujejo kisik, druge preživijo tudi brez kisika.
- Ene gredo v zimsko spanje, druge odletijo v tople kraje.

DEDIŠČINA, KI JO MORAMO VAROVATI

Na Zemlji imamo 34 vročih točk biodiverzitete, kjer obstaja visoka stopnja biotske raznovrstnosti.





SPREMEMBE RAZMER V OKOLJU

- Razmere v okolju se stalno spreminjajo.
- Stabilna območja so tista območja, v katerih so spremembe redke, majhne in počasne.
- Spremenljiva območja pa so tista, kjer so spremembe hitre in pogoste.
- V večini ekosistemov zasledimo sezonske spremembe (temperature, svetlobe, deževja).
 - Na sezonske spremembe so osebki prilagojeni.
 - Če pa pride do neobičajnih sprememb, organizmi nimajo dovolj časa, da se prilagodijo, zato <u>izumrejo</u>.
- Obstajajo pa tudi ekosistemi, ki <u>se skoraj ne spreminjajo</u> (globokomorski jarki, jame).
 - Kjer se ekosistem ne spreminja, imajo vrste malo mehanizmov za prilagajanje.





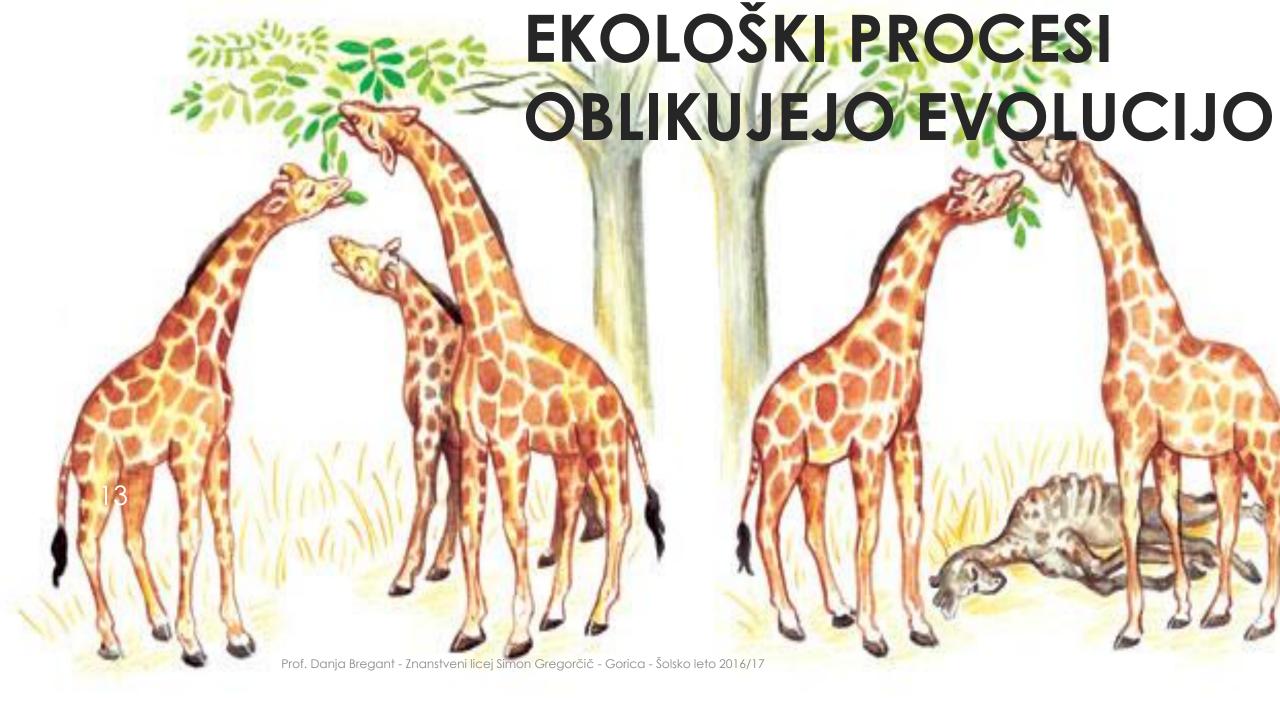
PRILAGAJANJE OSEBKOV NA SPREMEMBE

- Ob spremembah razmer v okolju se vrste prilagajajo na različne načine.
 - Nekatere spremenijo način obnašnja (<u>etološke spremembe</u>) (selitve, umik v podzemlje).
 - nekatere spremenijo delovanje organov (<u>fiziološke spremembe</u>) (žleze sproščajo več hormonov, organi delujejo bolj ekonomično zimsko spanje).
 - Tretje spremenijo obliko/barvo telesa (morfološke spremembe) (dlaka ali perje se obarvata belo, rastline nad Zemljo odmrejo, spomladi zrasejo nove).



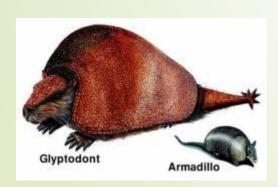


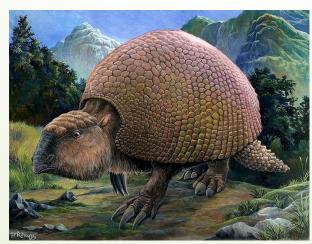




EKOLOŠKE PRILAGODITVE POPULACIJ IN EVOLUCIJSKE SPREMEMBE

- Če se <u>okolje spremeni</u>, <u>se</u> v njem <u>ohranijo</u> samo <u>osebki</u>, ki so <u>sposobni</u> <u>prilagoditve</u>.
- Njihovi potomci so na novo okolje prilagojeni.
- Evolucija je niz zaporednih ekoloških prilagoditev, ki osebke postopoma spreminjajo.
- Na koncu teh prilagoditev osebki niso več podobni tistim, iz katerih izvirajo.





gliptodon - Glyptodon



Navadni pasavec - Dasypus novemcinctus

15

POMEN GENSKE PESTROSTI ZA PRILAGAJANJE

- <u>Večja je genska pestrost</u> vrste, <u>bolje se vrsta prilagaja</u> <u>spreminjajočemu se okolju</u>, večjo možnost preživetja ima.
- Če je v vrsti veliko osebkov z različnimi lastnostmi, je velika verjetnost, da bo med njimi po naključju tudi nekaj takšnih, ki bodo v novem, spremenjenem okolju uspešni.







Slika 6.1: Dva osebka iste vrste, ki se med sabo razlikujeta v obarvanosti perja

Temna in svetla različica brezovega pedica (Biston betularia)

NARAVNI IZBOR KOT EKOLOŠKI MEHANIZEM

- Naravni izbor
 - poveča stopnjo umrljivosti manj prilagojenih organizmov.
 - poveča stopnjo rodnosti bolj prilagojenih organizmov.
- Tako v populaciji prevladajo bolj prilagojeni osebki.

Izvedli so poskus z gozdnimi mišmi, ki se pojavljajo v dveh barvnih različicah; rjavo-rumeni in sivi. Miši in sovo, so zaprli v sobo, v kateri so spreminjali barvo podlage.









